

relse af spørgsmål 58 og vil gerne tilføje, at jeg naturligvis vil søge råd hos de forskellige organisationer, der repræsenterer forbrugerne, med henblik på at sikre en hensigtsmæssig repræsentation af de ikke-industrielle forbrugeres interesser i elprisudvalget.

Spørgsmål 60:

Hvilken forskel er der på et bevillingssystem og et af elværkerne ønsket koncessionsssystem?

Svar:

Indledningsvis bemærkes, at begreberne „bevilling“ og „koncession“ er synonyme. I hidtidig dansk lovgivning har man snart brugt det ene, snart brugt det andet udtryk, uden at dette har dækket over reelle forskelle. Det må dog antages, at ordet bevilling er mere nutidigt dansk end ordet koncession. Med hensyn til, hvilket system elværkerne ønsker for elsektoren, går jeg ud fra, at Udvalget tænker på det i Danske Elværkers Forenings skrivelse af 20. maj 1975 anførte, hvorefter foreningen agter at fremkomme med „et forslag til en rammelov, som vil kunne give mulighed for det ønskede indseende med elværkernes forhold“. Det fremgår endvidere af skrivelsen, at man fra elværkernes side erkender, at introduktionen af kernekraft nødvendigvis er en form for bevillingssystem for så vidt angår kernekraft, men at et sådant system „kan etableres uden en bemyndigelseslov, der lægger et jerngreb om hele elforsyningen“. Endelig vender foreningen sig skarpt imod „opbygningen af en så omfattende administration, som vil blive en følge både hos myndigheder og elselskaber, såfremt en kontrol som den i lovforslaget indeholdte bliver en realitet“.

Det står mig ikke ganske klart, hvad der ligger i det af Elværksforeningen anvendte udtryk „rammelov“. Efter min opfattelse er det fremlagte forslag til lov om elforsyning netop en rammelov, inden for hvilken elværkerne får ret frie muligheder for at videreføre deres virksomhed, herunder videreføre den strukturtilpasning, som de selv har iværksat.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvor omfattende bevillingssystemet bør være, er det min opfattelse, at der er et helt klart behov for, at bevillingssystemet også omfatter

konventionelle værker. De nyeste konventionelle værker opføres i størrelsesordenen 600 megawatt, hvilket kræver transmissionsledningssystemer med spændinger på 400 kV. Selv om investeringen er noget mindre end for et kernekraftværk, er det givet, at behovet for samfundsindsigt og samfundsindflydelse via en *elforsynings*lovgivning er ganske det samme, hvad enten der er tale om den ene eller den anden form for kraftkilde. Hertil kommer, at der for så vidt angår kernekraften gør sig ganske særlige sikkerhedsmæssige forhold gældende, som udover de generelle stærkstrøms- og miljøhensyn kræver en særlig samfundsindsigt, jfr. herved det af undervisningsministeren fremsatte forslag til lov om atomanlæg m. v.

Når henses til de beskrevne administrative og finansielle konsekvenser, som vil være forbundet med gennemførelse af det foreliggende lovforslag — jfr. min besvarelse af spørgsmål 44, 45 og 46 — finder jeg ej heller, at Danske Elværkers Forenings kritik på dette område er velbegrundet.

Spørgsmål 61:

Hvilke konsekvenser har lovforslaget for elforsyningen for isolerede områder, f. eks. Bornholm?

Svar:

Det er mit indtryk, at de større elforsyningsevner bestræber sig på at medvirke i så vidt omfang som muligt ved løsningen af elforsyningsproblemerne for isolerede områder, herunder f. eks. Bornholm. Det er mig bekendt, at der gennem længere tid har været ført sådanne drøftelser og forhandlinger vedrørende netop Bornholms forsyning med elektricitet, og jeg håber, at det vil være muligt ad denne vej at sikre en fornuftig og rimelig løsning. Det vil være muligt i forbindelse med udformningen af bevillinger i henhold til lovforslagets § 5 at sikre, at ingen del af landet lades i stikken i forbindelse med den livsvigtige forsyning med elektricitet.

Spørgsmål 62:

Ministerens stilling til at ændre lovforslagets § 13, stk. 1, således at indledningen lyder: Handelsministeren kan, efter forhandling med det energipolitiske udvalg,